

бива тежко ранен, но остава на бойната линия. За своята храброст отново е награден с орден "За храброст" – II-та степен и е произведен в чин майор.

След уволнението от армията работи няколко години като директор на фабрика за обработка на дървен материал при с. Кочериново.

През периода 1931–1934 г. е избран за кмет на града.

През 1935 – 1936 г. за кратък период е назначен за областен управител на Старозагорска област.

На 9 септември 1944 г. е поканен да участва в Отечествения фронт и е назначен от Добри Димитров за комендант на града. През октомври 1944 г. е мобилизиран в армията, назначен е за началник на III-та дивизионна област и произведен в чин генерал-майор. Като такъв остава до 1 юли 1945 г. след завръщането на войските на Първа българска армия от участието и във втората фаза на Втората световна война.

През 1950 г. Стефан Сотиров е обвинен за участие в конспирация против народната власт. На 17 ноември той е арестуван и в последствие съден по един от горянските процеси. Излежава едногодишна присъда в Сливенския затвор.

За неговата дейност като кмет Йордан Василев-Богдар пише в "Паметна книга на кметовете": "Започна изграждането на общинско-стопански сгради до градските гробища, дето в последствие се обособи модерно и грижливо обзаведено стопанство на службата по чистотата. Започна строежа на най-новия хотел № 3 при минералните бани с парите, получени от държавата за местата в бежанския квартал. Това изплащане можа да стане поради голямата настойчивост на кмета Стефан Сотиров пред тогавашния министър на финансиите г. Стефан Стефанов."

Умира на 17 юли 1973 г. в гр. Сливен.